

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 22809

гр. София, 28.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20221110138443 по описа за 2022 година

Делото е образувано по искова молба на „....“ ЕАД, с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД срещу Т. К. Н., която е редовна и предявените с нея искове са допустими.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпила молба от ответника.

Страните са представили документи, които са допустими, относими и необходими за изясняване на делото от фактическа страна, поради което следва да се приемат като писмени доказателства.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на **10.10.2023 г. от 11.15 часа**, за когато да се призоват страните, като им се изпрати препис от настоящото определение.

ПРИЕМА представените от ищеца и ответника документи като писмени доказателства по делото.

ПРИЛАГА към делото ч.гр. дело № 1582/2021 г. по описа на СРС, 175-ти състав.

ИЗГОТВЯ следния проект за доклад на основание чл. 140, ал. 3 вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК:

Предявени са по реда на чл. 415, ал. 1, т. 3, вр. ал. 3 ГПК осъдителни искове с правно основание **чл. 345 ТЗ, вр. с чл. 232, ал. 2 ЗЗД** от „....“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/ срещу Т. К. Н. с искане да се осъди ответникът да заплати на ищеца сумата в размер на **317,29 лв.**, представляваща незаплатени лизингови вноски, от които: **214,03 лв.** по Договор за лизинг от 20.11.2018 г. за мобилно устройство SAMSUNG Galaxy J5 2017 Blue, дължими за периода от месец 07/2019 г. до месец 10/2020 г. и **103,26 лв.** по Договор за лизинг от 11.01.2018 г. за мобилно устройство SAMSUNG Galaxy J5 2017 Gold, дължими за периода от месец 07/2019г. до месец 12/2019 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението по реда на чл. 410 ГПК до окончателното плащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че между страните са сключени Договорен абонамент от

11.01.2018 г. за ползване на мобилен номер 359896338774, към който бил сключен Договор за лизинг от същата дата - 11.01.2018 г., по силата на който на ответника било предоставено за ползване мобилно устройство SAMSUNG Galaxy J5 2017 Gold за период от 23 месеца срещу заплащане на месечна лизингова вноска в размер на 15,59 лв., както и с правото на абоната след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 15,59 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ; Договорен абонамент от 14.11.2017 г. за ползване на мобилен номер 359894722313, към който бил сключен Договор за лизинг от същата дата - 14.11.2017 г., по силата на който на ответника било предоставено за ползване мобилно устройство SAMSUNG Galaxy J5 2017 Black за период от 23 месеца срещу заплащане на месечна лизингова вноска в размер на 22,59 лв., както и с правото на абоната след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 22,59 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ и Договорен абонамент от 20.11.2018 г. за ползване на мобилен номер 359894432344, към който бил сключен Договор за лизинг от същата дата - 14.11.2017 г., по силата на който на ответника било предоставено за ползване мобилно устройство SAMSUNG Galaxy J5 2017 Blue за период от 23 месеца срещу заплащане на месечна лизингова вноска в размер на 12,59 лв., както и с правото на абоната след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 12,59 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ. Твърди се, че по силата на сключените договори за лизинг, операторът е предоставил за временно и възмездно ползване мобилно устройство срещу задължение за плащане на уговорената в договора цена, която била разсрочена на 23 равни месечни вноски, всяка платима на 5-то число от месеца. Страните уговорили, че лизингополучателят има право да придобие собствеността върху мобилното устройство, като подпише договор за изкупуване с лизингодателя най-малко 10 дни преди изтичането на срока на договора, след като заплати допълнителна сума, равняваща се на месечната лизингова вноска, като при неупражняване на описаното право, устройството подлежало на връщане. Твърди, че ответникът не е върнал мобилните устройства, нито платил лизинговите вноски. Сочи, че към датата на прекратяване на абонаментите, ответникът не е заплатил цена на лизингови вноски, като следва: **214,03 лв.** по Договор за лизинг от 20.11.2018 г., представляваща сбор от 16 бр. лизингови вноски на обща стойност в размер на 201,44 лв. за периода от месец 07/2019 г. до месец 10/2020 г., и допълнителна сума в размер на 12,59 лв. по чл. 1, ал.2 от договора; **109,13 лв.** по Договор за лизинг от 11.01.2018 г., представляваща сбор от 6 бр. лизингови вноски на обща стойност в размер на 93,54 лв. за периода от месец 07/2019 г. до месец 12/2019 г. и допълнителна сума в размер на 15,59 лв. по чл.1, ал.2 от договора; **112,95 лв.** по Договор за лизинг от 14.11.2017 г., представляваща сбор от 4 бр. лизингови вноски на обща стойност в размер на 90,36 лв., дължими за периода от месец 07/2019 г. до месец 10/2019 г. и допълнителна сума в размер на 22,59 лв. по чл.1, ал.2 от договора. Твърди, че сключените договори съдържали декларация, че при подписване, лизингодателят е предал лизинговата вещ. Поддържа, че след прекратяване на договорите, операторът е издал крайна фактура № 7290999774/05.07.2019 г. на обща стойност 1 772,76 лева, от които: 804,70 неустойки за предсрочно прекратяване на договори за услуги; **436,11 лева – незаплатени лизингови вноски** и 531,95 лева - задължения от предходен период за незаплатени мобилни услуги. След прекратяване на договорите, ответникът извършил плащане, с което погасил голяма част от задълженията си - изцяло неплатените абонаментни такси и част от лизинговите вноски. Моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпила молба, с която се оспорва начислената сума с фактурата от 2019 г. на стойност 1 772,76 лева и в тази връзка ответницата сочи, че е заявила пред ищеца, че картата е изгубена и съответно не се ползва. Представени са доказателства за извършени плащания. Релевира възражение за давност. Моли съда да отхвърли предявените искове.

В доказателствена тежест на ищеца е да установи следните обстоятелства: че между него и ответника са сключени сочените в исковата молба договори за лизинг; че е предоставил лизинговото имущество на ответника; както и размера на договорените лизингови вноски.

В доказателствена тежест на ищеца е и да докаже наличието на факти и обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността.

В доказателствена тежест на ответника при установяване на горните факти е да докаже погасяване на дълга.

ОБЯВЯВА за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните следните обстоятелства, а именно: че между страните са били сключени договори за лизинг със соченото в исковата молба съдържание, по които ищецът в качеството си на лизингодател е предоставил лизинговото имущество на ответника.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____